

[Indenrigsministeren.]

det ikke er muligt blot tilnærmelsesvis at give sikre Oplysninger i saa Henseende, men at Hjemmefremstillingen af Vin i dette Øjeblik omfatter Millioner af Liter, kan der formentlig ikke være Tvivl om. Man maa i øvrigt i denne Forbindelse erindre, at store Kvantiteter af Vin kan fremstilles med en meget ringe Anvendelse af Vingær. Jeg tænker mig, at der kun skal anvendes ca. 40 kg Vingær til 1 Million Liter Vin. Om hele dette Forhold skal jeg i øvrigt sige, at det er Genstand for Overvejelse indenfor Ministeriet.

Jeg skal personligt kun tilføje, at jeg finder det overordentlig letsindigt — hvad man ofte hører —, at man fremstiller denne Vin rundt omkring i Hjemmene og lader Børn og unge drikke rigeligt af den ud fra det Synspunkt, at det dog kun er Frugtvin. Jeg siger: Det er ganske overordentlig letsindigt, naar man ved, at denne Vin for største Delen indeholder i hvert Tilfælde omkring 15 pCt. Alkohol. Hvis noget saadant fortsættes, er det ikke for meget at sige, at der her er Mulighed for en Alkoholisering af den opvoksende Slægt, som jeg tror det var meget ønskeligt at undgaa.

Finansministeren (Bramsnæs): Der er ikke fremkommet særlig mange Udtalelser, som der er Grund for mig til at gaa nærmere ind paa, siden jeg sidst gjorde nogle Bemærkninger under Finanslovdebatten.

Der er et Spørgsmaal, som er berørt af de ærede Medlemmer Hr. Fuglsang og Hr. Johannes Hansen, som jeg gerne vil udtale mig lidt om. Det er Spørgsmaalet om Statens Stilling til Statshusmændene. De ærede Medlemmer har berørt Spørgsmaalet om Optrækning af Renter for Statshusmændene og har nævnt noget om Husmandskommissionernes Interesse for dette Spørgsmaal, en Interesse, som ogsaa har givet sig Udslag i Henvendelser til Finansministeriet, Henvendelser, som for øvrigt ogsaa tidligere paa adskillige Omraader har fundet Sted. I det hele foregaa der et ret intimt Samarbejde mellem Husmandskommissionerne og Finansministeriet.

Med Hensyn til Optrækningen af Statshusmændenes Renter er Finansministeriet gaaet overordentlig lempeligt frem i indværende Sommer. Der er af Amtsstuerne vist

megen Forstaaelse af dette Spørgsmaal, og de Restancer, der er sendt til Sagførere, hvor de jo kommer en Gang, er først naaet dertil paa et væsentligt senere Tidspunkt, end det plejer at være Tilfældet. Det er ikke sket saadan, at der er udgaaet en generel Ordre til Amtsstuerne i saa Henseende. Jeg ved, hvorledes Forholdet har udviklet sig, og jeg ved, at Amtsstuerne i saa Henseende er gaaet meget forsigtigt frem. Amtsstuerne har benyttet den Metode selv at henvende sig til Restanterne, tale med dem og høre, om de kunde faa en Ordning, der kunde accepteres, og først naar saadant var udelukket, er Restancerne gaaet den Vej, som de maa gaa ifølge Reglerne til Sagføreren. Men det betyder paa ingen Maade — det ved alle, som har med disse Ting at gøre —, at man straks gaar til retslig Forfølgelse overfor de Folk, som staar i Restance. Nej, det betyder, at nu føres Forhandlingerne mellem Sagføreren og vedkommende Restant, og nu søger man at faa en Ordning, der kan opfyldes af vedkommende.

Det er for saa vidt de normale Metoder, men blot med betydelig større Lempe, som er gennemført i indværende Sommer, og jeg tror ogsaa, man kan sige, at det derved er opnaaet, at der ikke er nogen Statshusmand, hvis Restancer er gaaet til retslig Inddrivelse, hvis der har været nogen som helst Tro paa fra Husmandskommissionernes Side, at Manden i Virkeligheden kunde klare sig i det lange Løb, det vil praktisk talt sige, at de særlige Forhold, som har været raadende med Hensyn til Landbrugets Økonomi, ikke har været afgørende for saadanne Tvangsauktioners Afholdelse; enkelte Tilfælde af den Art maa jo finde Sted, der er Folk, for hvem det selv i normale Tider er umuligt at klare sig, og saa maa man hellere faa dem væk fra Bruget.

Jeg kan altsaa sige, at man fra Finansministeriets, Amtsstuernes og Husmandskommissionernes Side — disse bliver taget med paa Raad — i hvert enkelt Tilfælde har vist en overordentlig stor Imødekommenhed, og det anser jeg ogsaa for at være rigtigt.

Der blev dernæst fremdraget Spørgsmaalet om Sagførernes Salærer for deres Arbejde ved saadanne Restancers Betaling. Maa jeg først sige til det ærede Medlem, som nævnte denne Side af Sagen, at Spørgsmaalet om Sagførernes Salærer og Betyd-